

uddanner imidlertid selv sine Radiotelegrafister, for saa vidt man ved Marinen forstaar den militære Marine, den har ikke Brug for dem, der uddannes paa de private Skoler. Handelsmarinen derimod har selvfølgelig Brug for dem, men her er det heller ikke rigtigt, for der er i hvert Fald et meget stort Selskab, der aldeles ikke — jeg skal ikke komme ind paa Grundene — benytter denne Skoles Elever. Den udmærkede Presse, som denne Skole har haft, har altsaa formaaet at faa Sagen stillet saaledes op, som om Svendborg-Skolen var den eneste Skole, og som om den ubetinget gav en god Adgang for unge Mennesker til at skabe sig en Fremtid. Men naar man foretager sig noget saadant, hører man efter min Mening ikke til de kvalificerede Ansøgere om Statstilskud. Det forekommer mig, at den Maade, hvorpaa man her har søgt at skaffe sig Elever, har været, for at bruge et meget moderat Udtryk, lidt for amerikansk.

En Forlængelse af den Linie, jeg talte om før i Retning af at faa en Statsanstalt i Svendborg, maaske med en privat Leder, er ikke utænkelig, den spørger vist endda i enkelte Menneskers Hjerne. Jeg kunde nu godt tænke mig en Statsanstalt, men det vilde dog være urimeligt, synes jeg, at overtage en privat. Det, der er skrabt sammen paa den Maade, er naturligvis skrabt sammen under Hensyn til vedkommendes private Pengepung; men det, Staten skal have, det, Staten skal overtage, skal fra Grunden af være godt. I selve København kan der ikke oprettes en saadan Station, hvor Eksamen kan foregaa, da den vil være for nær ved Marineministeriets, ved Orlogsværftets Radiotelegraf, men der har været gjort Forsøg paa at faa tilvejebragt en Station ved Frederiksværk f. Eks., hvortil Eleverne fra København meget let kunde tage ud og faa den nødvendige Undervisning eller Eksamination til Afgangsprøven. Jeg ved ogsaa, at disse Forhandlinger ikke er afsluttede endnu, og derfor har jeg villet gøre disse Bemærkninger, for jeg vil henstille til Ministeren at fortsætte disse Forhandlinger om eventuel Oprettelse af en Station i Københavns Nærhed, det vil sige, saa langt borte alligevel, at den ikke skader Orlogsværftets Radiostation, men dog saaledes, at der bliver Mulighed for, at vi ikke kommer til det, som jeg har frygtet skulde være indeholdt i disse Vendinger i Skrivelsen. Saa er jeg for saa vidt tilfreds.

Jeg har talt om denne Bevilling, men jeg har ikke i Sinde at foreslaa at stemme

imod den, kun maa jeg sige, at selv med den største Veneration og den bedste Villie overfor den højtærede Minister kan jeg ikke faa mig selv til at stemme for den.

Ministeren for offentlige Arbejder

(*Hassing Jørgensen*): Jeg kan slutte mig til den ærede Ordfører for Udvalget i hans Motivering af de forskellige Ændringsforslag og takker for den Behandling, disse har faaet i Udvalget. Den eneste Indvending, som er fremkommet imod de stillede Ændringsforslag, er fremsat af det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds (Martin Olsen), som da til Gengæld gjorde det ret udførligt. Denne Kritik var rettet mod Ændringsforslag Nr. 105, der er motiveret i en Skrivelse, der findes i Bilag Nr. 94, og som drejer sig om et Tilskud paa 4,000 Kr. til Centralundervisningsanstalten i Radiotelegrafi. Det stærke Angreb, som det ærede Medlem her fremsatte, vil jeg dog tro ikke kræver en tilsvarende udførlig Redegørelse, idet jeg havde det Indtryk, at en stor Del af de Bemærkninger, det ærede Medlem fremsatte, blev fremsat, om jeg saa maa sige, for en Sikkerheds Skyld, fordi han ikke vilde binde sig til nogen Fortsættelse af den Understøttelse, som her er foreslaaet.

Saaledes som denne Sag stiller sig for mig, staar vi her overfor en Virksomhed, der er sat i Gang paa en meget dygtig Maade. Det er et kraftigt Initiativ, der her har givet sig Udslag paa et særdeles vanskeligt Omraade. Det drejer sig her om en Undervisningsanstalt, som, hvis den skal være god, kræver betydelige Kapitaludlæg. Dette har ogsaa været Synspunktet for de Understøttelser, som tidligere er givne denne Anstalt, Understøttelser, som hele Tiden har haft til Formaal at sætte Anstalten i Stand til at forsyne sig med de nødvendige Undervisningsapparater. Nu kan det undertiden gaa saaledes, at Folk, som er meget dygtige og meget ivrige for deres Sag, i deres Midler kan skyde lidt over Maalet, og for saa vidt som det ærede Medlems Kritik rettede sig mod den Reklame, der er udfoldet fra Anstalten, skal jeg erkende, at den ikke synes mig uangribelig. Den har været noget paagaende, noget paatrængende og er ogsaa gaaet videre i visse Udtryk end strengt rigtigt. For saa vidt kan ogsaa jeg altsaa beklage den. Men jeg tror alligevel, at man ikke skal være saa streng overfor saadanne Udslag af stor Arbejdsivrighed, som dette i Virkeligheden er. Jeg vil dog tilføje, at jeg har haft Lejlighed til at paatale denne